

NOV 23 1968

MIT LUFTPOST
PAR AVION

DANG DUC HUNG

Schwalbacherstr. 36

6000 Frankfurt am Main 1

W. Germany

Frankfurt, den 17.11.1988

W. Germany

Kính gửi :

Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị
Tại Việt - Nam
P.C.Box 5435
Arlington , VA. 22205-0635

USA

Trích yếu V/v: Kính xin sự giúp đỡ của Quý vị trong vấn đề bảo lãnh
và đoàn tụ gia đình tại Hoa - Kỳ .

Kính thưa quý vị,

Qua sự giới thiệu của Báo chí Việt ngữ phát hành tại Cộng Hòa Liên
Bang Đức , có giới thiệu về "Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Tại
Việt-Nam" ở Hoa - Kỳ , nên hôm nay tôi xin được phép gửi lá thư này
đến quý vị - mặc dầu tôi đoán biết rằng vấn đề của tôi có thể sẽ ^{không} được
trong phạm vi thẩm nhận của Hội - nhưng tôi cũng hy vọng sẽ nhận
được sự giúp đỡ quý báu bằng khả năng sẵn có của Quý vị . Tôi cũng
xin được cảm ơn trước quý vị .

Kính thưa Quý vị,

Sau khi Chánh phủ Hoa-Kỳ đồng ý thẩm nhận những trẻ em Việt-Nam lai
Mỹ cũng thẩm nhận tử Việt-Nam vào định cư tại Hoa-Kỳ , thì vào ngày
29.04.1983 gia đình Bà Đặng thị Ngọc-Điệp sinh năm 1955 , hiện ngụ
tại 27/4 đường Nguyễn Huỳnh-Đức , Phường II , Thành phố Mỹ-Tho, tỉnh
Tiền-Giang , Việt-Nam , đã nộp đơn tại Việt-Nam để xin cho cả gia
đình được phép xuất cảnh rời khỏi Việt-Nam sang định cư tại Hoa-Kỳ
với lý do có hai đứa con trai Việt-Nam lai Mỹ tên là :

Dang Hoàng - Long , sinh năm 1972

Dang Hoàng - Linh , sinh năm 1973

voi Hồ sơ xuất cảnh mang số 516 .

Vào ngày 10.08.1984 gia đình Bà Điệp nhận được giấy chiếu khán cho 2
đứa con trai của Bà (vừa kể trên) được phép xuất cảnh rời Việt-Nam
sang định cư tại Hoa-Kỳ , còn Bà Điệp cùng với gia đình gồm người

chồng và 3 đứa con phải ở lại Việt-Nam , mà theo phía chánh quyền Việt-Nam nói rằng tuổi Bà Diệp còn trẻ phải ở lại Việt-Nam .

Sau khi nhận được tin trên, vào ngày 08.02.1985 gia đình Bà Diệp có đến Thủ Đức để gặp đại diện phái đoàn UNHCR có trụ sở đặt tại đó , để khiếu nại sự việc . Đại diện phái đoàn UNHCR có nhận của Bà Diệp các giấy tờ liên quan đến việc xin xuất cảnh và có hứa là sẽ đến Thái-Lan duyệt xét lại rồi trả lời sau .

Cách 15 ngày sau , tức vào ngày 23.02.1985 gia đình Bà Diệp đã nhận được điện tin của Mr.PAM nhân viên của phái đoàn UNHCR đặc trách chương trình CDP có trụ sở tại :

UNHCR

127 Sathorn Tairoad , Bangkok 101 20 Thailand

Nội dung của bức điện tín : " Hãy cho Long và Linh sang Mỹ trước, còn những người trong gia đình sẽ được bố trí sau"

Vội lời hứa hẹn trên của UNHCR , nên vào ngày 26.09.1985 gia đình Bà Diệp đã dành long xe cho hai đứa con trai là Đặng Hoàng-Long và Đặng Hoàng-Linh rời Việt-Nam sang định cư tại Hoa-Kỳ trên chuyến bay số 22AC .

Khi đến Hoa-Kỳ 2 đứa con trai của Bà Diệp là Long và Linh đã được cơ quan "Catholic Services for Children" có trụ sở tại

Portland Oregon 97204 USA chăm sóc về đời sống và cơ quan này cũng đã giúp Long và Linh hoàn tất các thủ tục bảo lãnh gia đình còn sót lại tại Việt-Nam .

Vào ngày 13.12.1985 thì Ông Davis Lyski thuộc cơ quan trên "Catholic Services for Children" đã hoàn tất thủ tục bảo lãnh gia đình do Long và Linh ký tên và sau đó cả hai có thông báo chánh thức về cho gia đình Bà Diệp rõ là mọi thủ tục về phía chánh quyền Hoa-Kỳ đã hoàn tất, gia đình hãy cho dời giấy phép xuất cảnh phía Việt-Nam cấp .

Vào mùa Hè 1988 người quen của tôi tại Hoa-Kỳ đã "may mắn" diện thoại được trực tiếp với Bà Carmen Bittner (tức nhân viên của cơ quan Catholic Services for Children và cũng là người hiện đang trực tiếp lo cho Long và Linh tại Hoa-Kỳ) , Bà Carmen Bittner đã giải thích rằng số di gia đình Bà Diệp không rồi được Việt-Nam là vi phạm quyền Việt-Nam đã không cho UNHCR đến phỏng vấn bất cứ những ai đã nộp đơn sau 1986 , vì thế nên Hoa-Kỳ không thể làm gì được hơn .

Điều này cũng không hẳn là đúng và cũng không hẳn là sai , vì gia đình Bà Diệp đã nộp đơn vào ngày 29.04.1983 và 2 đứa con của Bà Diệp đã chánh thức hoàn tất đơn bảo lãnh gia đình vào ngày 13.12.1985 tại Hoa-Kỳ . Vấn đề phỏng vấn của UNHCR chỉ bị gián đoạn khoảng 1986-1987

và đã chanh thực hoạt động trở lại kể từ tháng 10.1987 . Thêm vấn đề nữa là căn cứ theo lá thư của Hội Hồng Thập Tự C.H.L.B.D. đến ngày 07.09.1988 (xin xem bảng sao đính kèm theo thư) thì Bà Carmen Bittner đã cho biết rằng mọi thủ tục bảo lãnh của Long và Linh cũng như đối với phía Hoa-Kỳ đã xong, bây giờ chỉ còn chờ phía chính quyền Việt-Nam cấp chiếu khán xuất cảnh là gia đình của Bà Diệp sẽ được đến Hoa-Kỳ ngay để đoàn tụ với 2 con .

Khi hay tin này , gia đình Bà Diệp có liên lạc với chính quyền Việt-Nam để xin cấp chiếu khán xuất cảnh , nhưng phía chính quyền Việt - Nam có cho biết rằng họ chưa nhận được tin tức gì của chính phủ Hoa-Kỳ về việc đồng ý thâu nhận , nên họ không thể giải quyết cấp giấy xuất cảnh được , và lại họ cũng không biết hoàn toàn gì về vấn đề bảo lãnh của Long và Linh !

Kể từ ngày Long và Linh đến định cư tại Hoa-Kỳ , thì gia đình Bà Diệp chỉ nhận duy nhất có lá thư đến ngày 13.12.1985 báo tin cho biết đã hoàn tất các thủ tục bảo lãnh (lúc đó Long và Linh do Ông Davis Lyski chăm lo đối song). Khi Bà Carmen Bittner thay thế Ông Davis Lyski thì đến nay gia đình Bà Diệp không nhận được thêm tin tức gì về Long và Linh cũng như không nhận thêm được những tin tức gì liên quan đến việc bảo lãnh gia đình .

Vào ngày 08.04.1988 và vào ngày 30.05.1988 tôi có chuyến đến Bà Carmen Bittner 2 lá thư của gia đình Bà Diệp (gửi bảo đảm) để xin Bà Carmen Bittner vui lòng chuyển những giấy tờ cần thiết liên quan đến việc bảo lãnh hầu gia đình Bà Diệp có đủ bằng chứng nói chuyện với chính quyền Việt-Nam được , nhưng không nhận được sự trả lời chanh thực nào của Bà Carmen Bittner !

Kính thưa Quý vị,

Gia đình Bà Diệp đối với chúng tôi không bà con ruột thịt gì , chỉ qua là sự quen biết lối xóm ở Việt Nam với gia đình chúng tôi. Gia đình Bà Diệp rất nghèo , không công ăn việc làm , vì vậy gia đình phải làm vào canh búa đôi búa no . Tình mẹ con bị chia cách mà Bà Diệp đã không có tiền gọi thu thăm con và 2 đứa con Bà Diệp tại Hoa Kỳ cũng chưa giúp đỡ được gì cho gia đình , vì lẽ đó tôi đã tự nguyện đứng ra lo giúp cho hoàn cảnh khó khăn gia đình Bà Diệp , nhưng vì tôi đang sống tại Tay - Duc nên nơi lá thư này - một lần nữa - chúng tôi khẩn khoản thỉnh cầu nơi quý vị , vì lòng nhân đạo và với khả năng sản có của quý vị , kính xin quý vị vui lòng liên lạc với các cơ quan thẩm quyền tại Hoa-Kỳ để họ duyệt xét đón bảo lãnh của Long và Linh mà chính Hoa-Kỳ đã bỏ quên từ 3 năm nay , cũng như những gì mà Bà Carmen Bittner đã hứa với gia đình Bà Diệp , thì chúng tôi

đang cho xem su thật .

Ngoài ra cũng kính xin quý vị vui lòng kêu gọi Bà Carmen Bittner vui lòng chuyển phụ ban các giấy tờ liên quan đến việc bảo lãnh của Long và Linh về cho Ba Diệp để gia đình Ba Diệp có bằng chứng nói chuyện được với phía chính quyền Việt-Nam .

Trước nghĩa cử cao quý của quý vị , chúng tôi sẽ chuyển về gia đình Ba Diệp được rõ và chắc chắn gia đình Ba Diệp sẽ mang ơn Quý vị .

Mọi sự liên lạc , Quý vị có thể liên lạc thẳng về gia đình Bà Diệp theo địa chỉ mà tôi có ghi trong thư hoặc liên lạc với tôi tại Tây - Đức cũng được .

Một lần nữa , chúng tôi xin chân thành tri ân sâu xa đến quý vị .
Trân trọng kính chào ./-

Nay kính

Dang Duc - Hung

Dính kèm : Bảng sao la thu của Hội Hồng Thập Tự Cộng Hòa Liên Bang
Đức để ngày 07.09.1988

DEUTSCHES ROTES KREUZ

IN DER BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

GENERALSEKRETARIAT

SUCHDIENST MÜNCHEN

ZENTRALE AUSKUNFTS- UND DOKUMENTATIONSSTELLE

DRK-SUCHDIENST INFANTERIESTRASSE 7A 8000 MÜNCHEN 40

Herrn
Dang Duc Hung
Schwalbacher Str. 36

6000 Frankfurt/M. 1

BITTE, GEBEN SIE STETS UNSER AKTENZEICHEN AN.

UNSER ZEICHEN:
I/11/SOA-pi-hj

DATUM:
7.9.1988

Nachforschung nach den Brüdern

DANG HOANG LONG, geb. 1972 und
DANG HOANG LINH, geb. 1973

Sehr geehrter Herr Dang,

wir freuen uns, Ihnen das positive Nachforschungsergebnis des Amerikanischen Roten Kreuzes bekanntgeben zu können,

Ein Vertreter des Amerikanischen Roten Kreuzes in Portland, Oregon sprach mit Frau Carmen Bittner, der Sachbearbeiterin für das Programm für unbegleitete Minderjährige bei den Catholic Services for Children. Die gesuchten Kinder werden von ihr betreut.

Carmen erhielt letzten Monat Briefe von Frau Dang Ngoc Diep für ihre Söhne. Offensichtlich weiß Frau Dang Ngoc Diep jetzt, wie sie ihre Kinder erreichen kann, denn Carmen teilte ihr vorher mit, daß sie den Jungen unter der Anschrift der Catholic Services for Children schreiben soll. Dort ist stets bekannt, wo sich die Jungen aufhalten, so daß ihnen die Briefe sofort ausgehändigt werden.

Die beiden Jungen leiden sehr unter der Trennung von ihrer Mutter. Deshalb vermeiden sie auch zu schreiben, weil es sie unglücklich macht. Sie möchten an die augenblickliche Situation nicht erinnert werden und besser warten, bis es einen Grund zu der Annahme gibt, daß sie alle wiedervereintigt werden. Sie haben im übrigen alles unternommen, damit ihre Mutter zu ihnen kommen kann. Sie wird von ihnen dringend benötigt. Es liegt jetzt allein an den vietnamesischen Behörden, die Genehmigung zur Ausreise zu erteilen.

Schreiben vom 7.5.1988

-2-

Bitte geben Sie Frau Dang Ngoc Diep bekannt, daß ihre Söhne sie lieben und sehnlichst darauf warten, wieder mit ihr zusammen zu sein.

Für die Weiterleitung des Inhalts dieses Briefes an Frau Dang Ngoc Diep danken wir Ihnen bestens.

Mit freundlichem Gruß
i. A.

Premier

Xin đi theo 2 con lai
đã được đi chôn cất
năm 85

Xin ý kiến
